

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อทักษะการฟังและการอ่าน ในการสอบ
วัดระดับความรู้ภาษาจีน (HSK) ระดับ 4 ของนักศึกษาชั้นปีที่ 4
หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต โปรแกรมวิชาภาษาจีน คณะ
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

A study of factors affecting listening and reading skills,
within The Chinese proficiency test (HSK) Level 4 of the
fourth year students of the Bachelor of Arts Chinese
language program in the Faculty of Humanities and
Social Sciences at Kamphaeng Phet Rajabhat University

มาลัยรัตน์ คณิตชยานันท์ บอยซ์¹

Malairat kanitchayanun Boyce

ชุตินธร ฉิมสุข²

Chutintorn chimsuk

ชวิศา กันگا³

Chawisa Tantirathanon

บทคัดย่อ

งานวิจัยชิ้นนี้เป็นงานที่ต้องการศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อทักษะการฟังและการอ่าน ในการสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน (HSK) ระดับ 4 ของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต โปรแกรมวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ที่มีผลต่อการสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน (HSK) ระดับ 4 โดยเป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 1/2564 จำนวน 15 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบทดสอบทักษะการฟังและการอ่านในการทำข้อสอบวัดระดับความรู้

^{1,2,3} อาจารย์, สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
กำแพงเพชร

ภาษาจีน (HSK) ระดับ 4 สอดคล้องกับมาตรฐานการสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน ของสำนักงานกรรมการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนนานาชาติ (Hanban) กรุงปักกิ่ง สาธารณรัฐประชาชนจีน

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อทักษะการฟังและการอ่าน ในการสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน (HSK) ระดับ 4 ประกอบไปด้วยปัจจัยสำคัญ 4 ประการได้แก่ 1. ปัจจัยด้านเนื้อหาที่มีความยากต่อความเข้าใจโดยเฉพาะหลักไวยากรณ์และคำศัพท์ภาษาจีน 2. ปัจจัยด้านตัวผู้เรียน นักศึกษามีแรงจูงใจในการเรียน จะสามารถช่วยผลักดันผู้เรียนให้มีความพยายาม หรือ ความสะดวกหรือร้อนในการเรียนภาษาได้ดี ทักษะคิดของผู้เรียน หากผู้สอนเสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียนหรือการสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน (HSK) ระดับ ๔ อีกทั้งหากผู้สอนจัดการเรียนการสอนโดยให้นักศึกษาได้ฝึกพูดสนทนากับเพื่อนชาวจีน หรืออาจารย์ชาวจีนเป็นประจำ หรือแม้แต่การนำเอาสื่อบันเทิงต่างๆ เช่น บทเพลง คลิปวิดีโอ มาช่วยในกระบวนการจัดการเรียนการสอน จะทำให้นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาจีน มีความประสบความสำเร็จในการเรียนและการสอบ 3. ปัจจัยด้านตัวผู้สอน เป็นอีกหนึ่งปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อการจัดการเรียนและการสอบของผู้เรียน ซึ่งหากผู้สอนมีภาระงานที่มากจนเกินไปหรือมีเวลาพัฒนาตัวเองน้อยเกินไป อาจส่งผลกระทบต่อผู้เรียนมาก และ 4. ปัจจัยภายนอกด้านอื่นๆ เช่น สื่อการสอน อุปกรณ์การเรียน สภาพห้องเรียน หรือแม้กระทั่งการเรียนในระบบออนไลน์อันเป็นผลมาจากการแพร่ระบาดของ Covid-19 ทั้งหมดล้วนเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อนักศึกษาทั้งสิ้น อย่างไรก็ตาม กรณีตามปัญหาข้างต้นผู้วิจัยมีข้อเสนอว่า การแก้ไขควรทำใน 2 ระดับ ในระดับแรกควรแก้ไขที่ตัวของผู้เรียนกับผู้สอน โดยกำหนดให้มีการพูดคุยแลกเปลี่ยนกันระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนให้มากขึ้น ออกแบบวิธีการสอนที่สอดคล้องกับธรรมชาติและความสามารถของนักศึกษา รวมถึงการย่อเนื้อหาหรือคำศัพท์สำคัญ ที่คาดว่านักศึกษาจะได้ใช้ในการสอบ ระดับที่สองคือการพูดคุยและขอความร่วมมือจากมหาวิทยาลัยในเรื่องต่างๆ โดยเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับภาระงานอื่นๆ ที่นอกเหนือจากการสอน เพราะหากภาระงานอื่นๆ ลดลงผู้สอนก็จะมีเวลาสำหรับการพัฒนานักศึกษาได้มากขึ้น เมื่อผู้สอนมีเวลา

มากขึ้นการคิดวิธีต่างๆ ที่จะเป็นประโยชน์กับนักศึกษา ก็จะมากตาม และเมื่อนักศึกษาได้รับการพัฒนาและสอบวัดระดับได้มากขึ้นมหาวิทยาลัยก็จะได้รับประโยชน์ตามไปด้วย

คำสำคัญ: ปัจจัย, การสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน, ทักษะการฟัง, ทักษะการอ่าน

Abstract

This research aims to study factors affecting the listening and reading skills of the Chinese language proficiency test (HSK) Level 4 of the fourth year students within the Bachelor of Arts Chinese language program in the Faculty of Humanities and Social Sciences, Kamphaeng Phet Rajabhat University. 15 students who enrolled in semester 1 of 2021 were took the level 4 Chinese language Proficiency Test (HSK). The research analyzed their listening and reading skills test in the level 4 Chinese language Proficiency Test (HSK) level 4, in line with the Chinese language proficiency test standards of the Office of the International Chinese Language Teaching Promotion Committee (Hanban), Beijing, China

The study found that the Factors Affecting Listening and Reading Skills in the level 4 Chinese Proficiency Test (HSK) level 4 consists of 4 important factors: 1. Content factors that are difficult to understand, especially Chinese grammar and vocabulary. 2. Learner factors that are difficult to understand. There is little effort and determination to study, students are easily discouraged, and additionally there can be personal problems in various fields. 3. Factors related to teachers having problems in transferring their knowledge because they were assigned to do other tasks besides teaching and 4. Other external factors such as teaching media,

learning equipment classroom conditions or even online learning as a result of the Covid-19 epidemic, all of which are factors that affect students. However, in regards to the aforementioned problems, the researchers suggest that Correction should be done at 2 levels. In the first level, the correction should be done at the learner level and the teacher level. This can be achieved by requiring more discussions and exchanges between learners and teachers and Designing teaching methods that are consistent with the nature and abilities of the students. This could include content digests or important vocabulary that students are expected to use in the exam. The second level is to discuss and ask for cooperation from universities on various matters. Especially about other workloads beyond teaching, if teacher's can spend less time on non-teaching activities , teachers will have more time to develop their students. When teachers have more time to think of different teaching methods, this can have a very positive effect on the students involved. When students develop and take higher level examinations, the university will benefit accordingly.

Keywords: Factor, Chinese Proficiency Test, Listening Skills, Reading Skills

บทนำ

ในปี พ.ศ. 2552 การสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษา สถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) ได้บรรจุภาษาจีนในคลังข้อสอบชุดความถนัดทางภาษาต่างประเทศที่ 2 (PAT7.4 ความถนัดภาษาจีน) โดยคะแนนสอบสามารถใช้ยื่นเพื่อศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัยที่ต้องใช้คะแนนทักษะทางภาษาจีน ขณะที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ได้ตระหนักถึงความสำคัญของภาษาจีน ในฐานะของภาษาต่างประเทศลำดับที่ 2

(รองจากภาษาอังกฤษ) ที่สถานศึกษาหลายแห่ง มีความพร้อมและเปิดสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เป็นเหตุให้ผู้เรียนภาษาจีนเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก กระทรวงศึกษาธิการจึงให้ความสนใจผลของการเรียนการสอนคุณภาพของการจัดการเรียนการสอน ดังนั้น ในที่ประชุมคณะกรรมการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) จึงได้เสนอแผนพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร เพื่อให้เกิดมาตรฐานที่มีลักษณะเดียวกันทั่วประเทศ (สำนักรัฐมนตรี, 2556) โดยหนึ่งในยุทธศาสตร์สำคัญในการยกระดับการเรียนการสอนภาษาจีน นอกจากการกำหนดมาตรฐานด้านหลักสูตรและบุคลากรด้านการสอนแล้ว กระทรวงการศึกษาธิการยังผลักดันให้แต่ละสถาบันการศึกษาดำเนินการประเมินความสามารถใช้ภาษาจีนของผู้เรียนโดยใช้เครื่องมือประเมินที่มาตรฐานระดับสากล เช่น The Chinese Proficiency Test : Hanyu Shuiping Kaoshi (HSK) และ The Youth Chinese Test (YCT) ซึ่งพัฒนาคลังข้อสอบโดยสำนักงานกรรมการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนนานาชาติ Hanban (ยุพดี หวลอารมณ์, 2559)

สำนักส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนนานาชาติ (HANBAN) ได้ประกาศใช้การสอบวัดระดับภาษาจีนฉบับใหม่ (新汉语水平考试) ในเดือนพฤศจิกายน ค.ศ. 2009 ปัจจุบันการสอบวัดระดับภาษาจีน (HSK) เป็นการทดสอบความถนัดทางภาษาที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ เป็นเอกสารสำคัญในการยืนยันความถนัดทางภาษาสำหรับนักศึกษาต่างชาติที่มีความประสงค์จะศึกษาต่อในระดับต่างๆ ณ สาธารณรัฐประชาชนจีน และเป็นเครื่องมือสำคัญในการประกอบอาชีพ ซึ่งการสอบวัดระดับภาษาจีนแบ่งออกเป็น 6 ระดับ ประกอบด้วย

1) HSK 1 มีวงคำศัพท์อยู่ที่ 150 คำ ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาจีนในการสื่อสารได้ด้วยวลีและประโยคอย่างง่าย และเตรียมความพร้อมในการเรียนภาษาจีนในระดับที่สูงขึ้น

2) HSK 2 มีวงคำศัพท์ อยู่ที่ 300 คำ ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาจีนอย่างง่ายในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน และมีความรู้ภาษาจีนในระดับต้น

3) HSK 3 มีวงคำศัพท์อยู่ที่ 600 คำ ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาจีนในการดำรงชีวิต การศึกษา การประกอบอาชีพการท่องเที่ยว และสื่อสารด้วยภาษาจีนได้อย่างคล่องแคล่วมากขึ้น มีความรู้ภาษาจีนในระดับกลาง

4) HSK 4 มีวงคำศัพท์อยู่ที่ 1,200 คำ ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารในประเด็นที่มีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น และสามารถสื่อสารเบื้องต้นกับเจ้าของภาษาได้อย่างไม่มีอุปสรรค

5) HSK 5 มีวงคำศัพท์อยู่ที่ 2,500 คำ ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาจีนในการอ่านสิ่งพิมพ์ การรับชมสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และสามารถใช้ภาษาจีนในการกล่าวสุนทรพจน์ในที่สาธารณะได้

6) HSK 6 มีวงคำศัพท์อยู่ที่ 5,000 คำ ขึ้นไป ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาจีนในการสื่อสารกับเจ้าของภาษาได้อย่างไม่มีอุปสรรคในทุกประเด็นสนทนา สามารถใช้ภาษาจีนถ่ายทอดความรู้ผ่านการพูดและการเขียนได้อย่างถูกต้องแม่นยำมีความรู้ภาษาจีนในระดับสูง (พิชัย แกวบุตรม, 2๕๖๑)

การสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน (HSK) จำเป็นอย่างยิ่งที่นักเรียนและนักศึกษาที่เรียนจบสาขาวิชาภาษาจีนต้องมีผลการสอบ เพื่อเป็นเครื่องมือรับประกันว่าบุคคลนั้นสามารถใช้ทักษะภาษาจีนได้ครบถ้วน ซึ่งการสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน (HSK) ในระดับที่จัดเป็นมาตรฐานความสามารถทางภาษาจีนที่นานาชาติยอมรับและนำไปใช้ในการสมัครงานหรือศึกษาต่อต่างประเทศ จะเป็น การสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน (HSK) ระดับ 4 ขึ้นไป

ข้อสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน (HSK) ระดับ 4 นั้นแบ่งออกเป็น 3 ทักษะ ตามข้อสอบได้แก่ทักษะการฟัง ทักษะการอ่านและทักษะการเขียน (สุพิชฌาย์ ทวีธนวริยา, สุกัญญา วัฒนานนท์และ Liu Jiaxiang), ๒๕๕๙

โปรแกรมวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ได้เล็งเห็นความสำคัญของการสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน (HSK) ระดับ 4 จึงได้มีการจัดกระบวนการเรียนการสอน การสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน (HSK) ระดับ 4 ให้แก่นักศึกษาชั้นปีที่ ๔ จากการจัดการเรียนการสอน พบว่านักศึกษามีปัญหาในการทำข้อสอบ ทำให้นักศึกษาส่วนใหญ่มีคะแนนสอบไม่ถึงเกณฑ์ จึงส่งผลกระทบต่อการจบการศึกษาของ

นักศึกษา ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อทักษะการฟังและการอ่าน ในการสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน (HSK) ระดับ ๔ ของนักศึกษาชั้นปีที่ ๔ ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในสถานศึกษา ให้สอดคล้องกับสภาวะการณ์การเรียนการสอนภาษาจีนปัจจุบัน อันจะนำไปสู่การสนับสนุนการสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน (HSK) ระดับ ๔ สำหรับนักศึกษา การพัฒนากระบวนการเรียนการสอน และการใช้ผลลัพธ์จากการดำเนินการเป็นองค์ความรู้สำหรับพัฒนาหลักสูตรและเพื่อหลีกเลี่ยงการเกิดปัญหาจากการทำข้อสอบและสามารถทำข้อสอบได้มีประสิทธิภาพสูงต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อทักษะการฟังและการอ่าน ในการสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน (HSK) ระดับ ๔ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน ๑๕ คน
2. เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในสถานศึกษาให้สอดคล้องกับสภาวะการณ์การเรียนการสอนภาษาจีนปัจจุบัน

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตเนื้อหา

แบบทดสอบทักษะการฟังและการอ่านในการทำข้อสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน (HSK) ระดับ 4 สำหรับนักศึกษาโปรแกรมวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ ๔ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา ๑ /๒๕๖๔ จำนวน ๑๕ คน โดยแบบทดสอบสอดคล้องกับมาตรฐานการสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน ของสำนักงานกรรมการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนนานาชาติ (Hanban) กรุงเทพมหานคร สาธารณรัฐประชาชนจีน มุ่งเน้นการสอบวัดความรู้ความสามารถด้านภาษาจีน การใช้ภาษาในระดับที่สามารถอธิบายเรื่องราวที่กว้างขวางได้มากขึ้น และสามารถสื่อสารกับชาวจีนผู้เป็นเจ้าของภาษาได้ เป็นแบบทดสอบที่มุ่งเน้นการวัดความสามารถเกี่ยวกับการรู้คำศัพท์อย่างน้อย 1,200 คำ มีข้อสอบทั้งหมด

100 ข้อ แบ่งออกเป็น 3 ส่วน โดยแบ่งเป็นทักษะด้านการฟัง 45 ข้อ เวลาที่ใช้สอบ 30 นาที การอ่าน 40 ข้อ เวลาที่ใช้สอบ 40 นาที และการเขียน 15 ข้อ เวลาที่ใช้สอบ 25 นาที รวมทั้งหมด 100 ข้อ 100 นาที มีคะแนนเต็ม 300 และหากสอบได้ 180 ถือว่าผ่านการประเมิน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

๑. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้มาจากนักศึกษาชั้นปีที่ ๔ ที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา ๑ /๒๕๖๔ จำนวน ๑๕ คน

๒. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์ได้มาจากการสุ่มแบบไม่เจาะจงจำนวน 5 คนและอาจารย์ผู้สอน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 3 ส่วนคือแบบสอบถามด้านปัจจัย แบบทดสอบความสามารถทางด้านการฟังและการอ่านภาษาจีนของนักศึกษา และแบบสัมภาษณ์ผู้เรียนและผู้สอน

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการฟังและการอ่านในการทำข้อสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน (HSK) ระดับ 4 ของนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต โปรแกรมวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร มีลำดับขั้นตอนการสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

จากการวิจัย พบว่ามีปัจจัยที่กระทบต่อการเรียนรู้และความสามารถในการสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน มีทั้งหมด 4 ด้าน

1. ปัจจัยด้านเนื้อหา จากการวิจัยนั้นพบว่าคำศัพท์ที่ใช้สอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน (HSK) ระดับ ๔ นั้นมีทั้งหมด 1,200 คำ ซึ่งในจำนวนคำศัพท์เหล่านั้นผู้วิจัยได้วิเคราะห์ถึงปัจจัยที่สามารถส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้และการทำข้อสอบของนักศึกษาได้ดังต่อไปนี้

1.1 นักศึกษามีปัญหาด้านการฟังเกี่ยวกับคำพ้องเสียง คำพ้องรูป ซึ่งในทักษะการฟังนั้น หากฟังเสียงที่มีเสียงเดียวกัน คำศัพท์พยัญชนะต้นตัวเดียวกัน สระตัวเดียวกันและวรรณยุกต์ตัวเดียวกัน แต่ตัวอักษรจีนต่างกันและความหมายต่างกัน จึงเป็นอุปสรรคต่อการทำข้อสอบของนักศึกษาเป็นอย่างยิ่ง เช่น

做	zuò	ทำ
坐	zuò	นั่ง
座	zuò	ลักษณะนามภูเขา
作	zuò	ทำงาน

ปัญหาด้าน คือคำพ้องรูป เช่น

着	zhe	กำลัง
着	zhāo	แผน วิธีการ
着	zháo	สัมผัส
着	zhuó	ใส่ สวม

จะเห็นว่าในคำศัพท์ภาษาจีน 1 ตัวอักษรนั้น สามารถอ่านออกเสียงได้หลายเสียงและมีความหมาย หากนักศึกษาฟังหรืออ่านผิด จะเกิดข้อผิดพลาดในการทำข้อสอบทันที

1.2 ปัญหาด้านคำพ้องความ Synonym หรือ คำพ้องความหมาย หมายถึง คำที่มีความหมายเหมือนกัน แต่สะกดไม่เหมือนกัน

เช่น	妈妈 - 母亲	แม่ - มารดา
	汉语 - 中文	ภาษาจีน - ภาษาจีน
	大夫 - 医生	หมอ - แพทย์
	经历 - 经验	ประสบการณ์ - ประสบการณ์
	儿童 - 孩子	เด็ก - เด็ก

1.๓ คำที่มีความหมายตรงข้ามได้จำแนกลักษณะของการสัมพันธ์ความหมายไว้เป็น 3 ลักษณะดังนี้คือ

1. ความสัมพันธ์ความหมายแบบมีความหมายตรงกันข้าม (Antonyms) โดยสามารถจำแนกได้อีก 4 ชนิด คือ

๑.๑ ความหมายตรงกันข้ามโดยสิ้นเชิง (Complementanty) คือ คำที่มีความหมายตรงกันข้ามโดยสิ้นเชิง โดยที่ไม่สามารถนำมาจัดเรียงความหมายได้

เช่น	死 - 活	ตาย - มีชีวิต
	进-出	เข้า - ออก
	穿-脱	สวม - ถอด
	男人-女人	ชาย - หญิง
	成功-失败	ประสบความสำเร็จ - พ่ายแพ้

๑.๒ ความหมายตรงกันข้ามแบบสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน (Antonymy) คือ คำที่มีความหมายตรงกันข้าม แต่มีความสัมพันธ์ต่อเนื่อง และสามารถที่จะนำมาจัดเรียงให้เห็นค่าความหมายที่ต่างกันได้

เช่น	热 - 冷	ร้อน - เย็น
	哭-笑	ร้องไห้ - หัวเราะ
	过去-将来	อดีต - อนาคต
	后面 - 前面	ข้างหลัง - ข้างหน้า
	部分 - 全部	บางส่วน - ทุกส่วน

1.๓ ความหมายตรงกันข้ามแบบย้อนความหมาย (Converseness) คือ คำที่มีความหมายตรงกันข้าม แต่มีความสัมพันธ์ย้อนซึ่งกันและกัน

เช่น	无 - 有	ไม่มี - มี
	输-赢	แพ้ - ชนะ
	老公-老婆	สามี - ภรรยา
	表扬-批评	ชื่นชม - ตำหนิ
	预习 - 练习	ทบทวนก่อนเรียน - ทบทวนหลังเรียน

1.๔.ความหมายตรงกันข้ามในแง่ทิศทาง (Directionality)

คือ คำที่มีความขัดแย้งในแง่ทิศทาง

เช่น	左右	ซ้าย - ขวา
	上-下	บน - ล่าง
	内 - 外	ใน - นอก
	关 - 开	ปิด - เปิด
	后面 - 前面	ข้างหลัง - ข้างหน้า

การมีความรู้ด้านคำศัพท์อย่างพอเพียงมีผลต่อการเรียนและการพัฒนาทักษะด้านต่างๆเป็นอย่างยิ่ง หากผู้เรียนมีความรู้ทางด้านคำศัพท์ไม่พอเพียงต่อการเรียนรู้ในแต่ละบทเรียน นอกจากคำศัพท์จะยากแล้วยังเป็นคำที่ไม่คุ้นเคย ยิ่งทำให้ไม่เข้าใจมากขึ้นไปใหญ่ จนเกิดการท้อแท้ ไม่อยากเรียน ไม่อยากอ่าน ไม่อยากทำแบบฝึกหัดใดๆ ส่งผลให้มีผลพัฒนาการเรียน (เสาวนีย์ อินทรพล, 2549) การรู้คำศัพท์ที่พอเพียงจึงจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้สอบ

สรุปได้ว่า การสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน (HSK) ระดับ ๔ นั้น นักศึกษาสามารถใช้ภาษาจีนสื่อสารในหัวข้อที่ซับซ้อนมากยิ่งขึ้น และสามารถสื่อสารกับเจ้าของภาษาได้อย่างถูกต้อง รู้และเข้าใจคำศัพท์ประมาณ 1,200 คำ สิ่งที่นักศึกษาต้องรู้และเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการทำข้อสอบคือ คำศัพท์ หากพื้นฐานนักศึกษาหรือคลังคำศัพท์นักศึกษาไม่ถึง 1,200 คำ และเมื่อนักศึกษาทำข้อสอบจะทำให้ นักศึกษามีความผิดพลาดในการทำข้อสอบได้ ยิ่งเป็นการสอบทักษะด้านการฟัง หากนักศึกษาไม่ทราบว่าตัวอักษรภาษาจีนนั้นเขียนอย่างไร หรือไม่รู้ทราบวิธีการใช้คำศัพท์ จะส่งผลกระทบต่อการทำข้อสอบของนักศึกษาเป็นอย่างแน่นอน

2. ปัจจัยด้านตัวผู้เรียน จากการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านแรงจูงใจ หากนักศึกษามีแรงจูงใจในการเรียนจะสามารถช่วยผลักดันผู้เรียนให้มีความพยายาม หรือ ความกระตือรือร้นในการเรียนภาษาได้ดี ด้านทัศนคติของผู้เรียน

หากผู้สอนเสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียนหรือการสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน (HSK) ระดับ ๔ หรือผู้สอนจัดการเรียนการสอนโดยให้นักศึกษาได้ฝึกพูดสนทนากับเพื่อนชาวจีน หรืออาจารย์ชาวจีนเป็นประจำ หรือแม้แต่การนำเอาสื่อบันเทิงต่างๆ เช่นบทเพลง คลิปวิดีโอ มาช่วยในกระบวนการจัดการเรียนการสอน จะทำให้นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาจีน มีความประสบความสำเร็จในการเรียนและการสอบ ซึ่งสอดคล้องกับ (นุจริัย สุทธิพันธ์ , 2560) ที่ว่าทัศนคติเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งในการเรียนภาษาจีน นักศึกษาเห็นว่าการพูดกับเพื่อนชาวจีน หรืออาจารย์ชาวจีนเป็นประจำทำให้นักศึกษาได้พัฒนาภาษาจีนและทักษะการฟังเพิ่มมากขึ้น นักศึกษาเห็นว่าการพัฒนาทักษะการฟังของตนเองมีส่วนสำคัญที่ช่วยพัฒนาทักษะด้านอื่นๆ ไปพร้อมกัน

อีกทั้งความกังวลของผู้เรียนก็มีส่วนในการทำให้ผู้เรียน เรียนได้ไม่ดี หรือผลสอบออกมาไม่ดี ดังนั้นการสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้ดี ลดความกังวลของผู้เรียน และสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนมากขึ้น จะสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเรียนรู้และทำข้อสอบได้ดีขึ้น

3. ปัจจัยด้านตัวผู้สอน เป็นอีกหนึ่งปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อการจัดการเรียนและการสอบของผู้เรียน ซึ่งหากผู้สอนมีภาระงานที่มากจนเกินไป หรือมีเวลาพัฒนาตัวเองน้อยเกินไป อาจส่งผลกระทบต่อผู้เรียนเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งสอดคล้อง (ธนวัฒน์ อรุณสุขสว่าง, นรินทร์ สังข์รักษา, ๒๕๕๘) ได้วิจัยไว้ว่า ผู้เรียนและผู้สอน เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ต้องพัฒนาควบคู่กันไปในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ โดยผู้สอนต้องมีการพัฒนาตัวเองอยู่ตลอดเวลาเพื่อให้ทันกับความรู้ ที่แพร่กระจายอย่างรวดเร็วในสังคมโลกาภิวัตน์ ประกอบกับต้องพัฒนาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนให้ทันสมัยอาศัยเทคโนโลยีที่มีความหลากหลายมาเป็นตัวช่วยในการสื่อสารเพื่อถ่ายทอดความรู้ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่

แต่ทั้งนี้จากการสัมภาษณ์ตัวผู้สอนทำให้ทราบว่า นอกเหนือจากการจัดการเรียน ผู้สอนยังมีการงานที่รับผิดชอบและมอบหมายให้ทำงานอื่นๆอีก จึงส่งผลกระทบต่อกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ไม่เต็มที่ อีกทั้งยังไม่มี

เวลาไปอบรมหรือสัมมนาหาความรู้เพิ่มเติมให้ทันสมัย ดังนั้นผู้สอนจึงเป็นอีกหนึ่งปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อ การสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน (HSK) ระดับ ๔ ของนักศึกษา

4. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในห้องเรียน และอุปกรณ์

สภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้นั้นมีความสำคัญและส่งผลโดยตรงต่อผู้เรียนทั้งใน การทำกิจกรรม ต่าง ๆ ที่มีส่วนช่วยเหลือสนับสนุนผู้เรียน ทั้งในแง่ของการ เสริมสร้างปฏิสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ในขณะเดียวกัน การจัด สภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ที่ไม่เหมาะสม ก็มีผลในการขัดขวางการทํา กิจกรรมของผู้เรียนด้วยเช่นกัน การจัดการเรียนการสอนที่ได้ประสิทธิภาพนั้น ต้องอาศัยสภาพแวดล้อม บรรยากาศที่ดี และอุปกรณ์ที่พร้อมจะสามารถ ส่งเสริมการเรียนรู้ของนักศึกษาได้ดี โดยสอดคล้องกับ (ชนวันม อนุรักษ์สงว ,นรินทร์ สังข์รักษา,๒๕๕๘) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้ภาษาให้มีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิผลนั้น ต้องอาศัยการหาแนวทางการพัฒนา ในรูปแบบต่าง ๆ ให้ ดียิ่งขึ้นไป ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบการเรียนรู้/กลยุทธ์ที่หลากหลาย สภาพแวดล้อม ทั้งในครอบครัว ในโรงเรียน หรือแม้แต่สถานที่ท่องเที่ยว และที่สำคัญต้องยึด ผู้เรียนเป็นสำคัญ รวมทั้งครูผู้สอนต้องมีเทคนิค วิธีสลับเนื้อหาสาระอย่าง สมเหตุสมผลและจัดกิจกรรมการเรียนอย่างเหมาะสมกับความแตกต่างระหว่าง บุคคลของนักเรียน อีกทั้งการบูรณาการเรื่องของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทั้งใน เรื่องการฟัง การพูด การอ่าน การ เขียนในการเรียนรู้ทั้งในและนอกรายวิชา เพื่อโยงเข้าสู่กระบวนการสำหรับการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทั้งนี้ (นุจริย์ สุทธิพันธ์, 2560) ยังได้ศึกษาว่า แม้ว่านักศึกษาจะอยู่ในมหาวิทยาลัยในประเทศจีนแต่ สภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัยจีนอาจจะมีแตกต่างจากสภาพแวดล้อมใน มหาวิทยาลัยไทยค่อนข้างมาก นักศึกษาอาจจะเกิดความรู้สึกที่ไม่คุ้นชินกับ สภาพแวดล้อมดังกล่าว ซึ่งต่างจากสภาพแวดล้อมทางภาษาและวัฒนธรรม ถึงแม้ว่าทุกคนจะพูดและสื่อสารโดยใช้ภาษาจีน แต่นักศึกษามีความรู้ทางด้าน ภาษาจีนเป็น ทุนเดิม เมื่อได้อยู่ในสภาพแวดล้อมทางภาษาที่เคยเรียนรู่มาก่อน ได้พูดภาษาจีนทุกวันและทุกที่ อีกทั้งมีโอกาสเรียนรู้เข้าใจสังคม วัฒนธรรม และชีวิตของชาวจีนในพื้นที่จึงทำให้ได้ใช้ภาษาจีนบ่อยขึ้นซึ่งเป็นการ ฝึกทักษะ

การฟังไปด้วยในเวลาเดียวกัน เหตุนี้จึงอาจเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้ทักษะการฟังของนักศึกษาดีขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาพฤติกรรมการเรียนภาษาจีนของผู้เรียนในทักษะด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน
2. ควรศึกษาเทคนิคการทำแบบทดสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีนในแต่ละทักษะ
3. ควรจัดกระบวนการเรียนการสอนให้นักศึกษาได้เรียนรู้และใช้ภาษาจีนกับเจ้าของภาษาให้มากขึ้น และแสวงหาโอกาสให้นักศึกษาได้ไปศึกษาดูงานหรือเรียนภาษาจีนระยะสั้น เพื่อให้ได้มีโอกาสฝึกฝนภาษาจากเจ้าของภาษาโดยตรง และฝึกฝนทักษะการฟังและการอ่านได้จากสถานการณ์จริง

บรรณานุกรม

- กรมพล ชนะโรจน์รุ่งเรือง, ฐณัฐรา ลาภเลิศ, ประภา จอรธ. (2562). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนโดยการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT กรณีศึกษา กลุ่มผู้เรียนที่เรียนวิชาภาษาจีน โรงเรียนหัวหินวิทยาคม. **วารสารมนุษยสังคมปริทัศน์ (มสป.)**, 21(2), 10-26.
- กรมวิชาการ. (2535). **การศึกษาวิเคราะห์และกำหนดตัวบ่งชี้คุณภาพการจัดการศึกษาตามหลักสูตรแบบทดสอบมาตรฐาน**. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษากรมวิชาการ
- กระทรวงศึกษาธิการ กองวิจัยทางการศึกษา. (2543). **การศึกษาสภาพการเรียนรู้หนังสือของนักเรียน กรณีศึกษานักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1**. กรุงเทพฯ: การศาสนา. กระทรวงศึกษาธิการ สาธารณรัฐประชาชนจีน. (2548).

การวัดระดับความรู้ภาษาจีน Hanyu Shuiping Kaoshi (HSK). ปักกิ่ง:

มหาวิทยาลัยภาษาและวัฒนธรรมปักกิ่ง.

กอบกาญจน์ วงศ์วิสิทธิ์. (2551). **ทักษะภาษาเพื่อการสื่อสาร**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ,บาหยัน อิ่มสำราญ.(2550). ภาษากับการสื่อสาร. (พิมพ์ครั้งที่2) . กรุงเทพฯ : พี.เพรส.

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). **การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน (Reading and Reading Promotion)**. กรุงเทพมหานคร: ศิลปบรรณาการ.

ชายูดา จันทะปิตดา. (2555). **การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร**.สืบค้นเมื่อ 23 พฤษภาคม 2564
จาก://www.thapra.lib.su.ac.th/objects/thesis/fulltext/snamcn/Chayuda_Chantapidta/fulltext.pdf

ฐิติรัตน์ ลดาวัลย์. (2543). การศึกษาวิเคราะห์ปัญหาการใช้ราชาศัพท์ในหนังสือพิมพ์และสื่อโทรทัศน์.กรุงเทพมหานคร:
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ณัฐวุฒิ สุวรรณช่าง. (2558). ภาษาและวัฒนธรรมจีนกับการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. **วารสารมนุษยสังคมปริทัศน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี**, 17(1), 14-15.

ตุลยनुสรณ์ สุภาษา, ฉี เสวียหง. (2560). การศึกษาปัญหาการออกเสียงภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจวิทยาลัยนานาชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่. **วารสารบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่**, 8(1), 115-124.

ธนวัฒน์ อรุณสุขสว่าง,นรินทร์ สังข์รักษา. (2558). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน. **วารสารวิชาการฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์และศิลปะ**, 8 (2), 493-505

- ธัญญารัตน์ มะลาศรี และ Wei Jingru. (2560). การจัดเรียนการสอน เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีนสำหรับผู้เรียนชาวไทย. **วารสารวิจัยราชภัฏกรุงเทพฯ. 4**, หน้า 79-88.
- นภดล จันทรเพ็ญ. (2531). **การใช้ภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: ต้นอ้อ.
- นริศ วศินานนท์. (2559). การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย. **วารสารจีนศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 9(2)**, 270-271.
- นุจริย์ สุทธิพันธ์. (2560). ปัจจัยที่มีผลต่อทักษะการฟังภาษาจีนของนักศึกษา หลักสูตรภาษาจีน มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ กรณีศึกษา นักศึกษาที่ เข้าร่วมโครงการ In Country Study Program ประจำปีการศึกษา 2560.การประชุมมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติและนานาชาติครั้งที่ 10 223-238.
- นุชนาฏ วรยศศรี. (2544). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาอังกฤษของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต พระนครใต้. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บนลือ พุกกะวัน. (2538). **มิติใหม่ในการสอนอ่าน**. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ปวีณา พิสิก. (2545). ผลของการเรียนแบบร่วมมือในการผสมผสานการอ่าน และการเขียนที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความวิชา ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- พัชรา พรหมณี. (2549). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ สำคัญ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับบทเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่1.วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
- พิชัย แก้วบุตรม. (2018). นโยบายทางภาษาในการเผยแพร่ภาษาและ วัฒนธรรมจีนผ่านการทดสอบวัดระดับภาษาจีน HSK. **วารสารวิจัย**

ราชภัฏพระนคร สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ราชภัฏราชภัฏพระนคร, 14(2), 307-325

พิณพร คงแท่น ,อัญชนา ทองกระจาย, Huanhuan Ma. (2562) การพัฒนาการ
อ่านออกเสียงภาษาจีนกลาง สำหรับนักศึกษา สาขาวิชาภาษาจีน ชั้น
ปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

พิศเพลิน สงวนพงษ์. (2535). ภาษาไทยธุรกิจ.พิมพ์ครั้งที่ 4.อยุธยา:
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตอู่ยยาวาสกรี.

ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. (2538). ภาษาไทย.กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

ภูเทพ ประภารกร. (2560). การพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์ภาษาจีนโดยใช้
หมวดนำตัวอักษรจีน. วารสารมทร.อีสาน ฉบับมนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์. 5 (2), 85-97.

แมนมาศ ขวลิต. (2544). แนวทางส่งเสริมการอ่าน. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ
: บรรณกิจ.

ยิ่งรัก ขุนชาติประเสริฐ. (2546). กลวิธีการเรียนภาษาจีนกลางของนักศึกษา
ไทย.วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาศาสตร์.
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ยุพดี หวลอารมณ์. (2559). การศึกษาผลสัมฤทธิ์การสอบวัดระดับภาษาจีน
ของนักศึกษาสาขาจีนธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.

รักชนก แสงภักดีจิต. (2548). การเพิ่มทักษะการอ่านภาษาต่างประเทศให้
ประสิทธิภาพมากขึ้น. วารสารนวัตกรรมการเรียนการสอน

ฤทัยรัตน์ ศรีพวงมาลัย. (2561). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการฟัง
ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้ผ่านพอดคาสต์
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนหนองกุงศาลาบน้ำเที่ยง
วิทยากร. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- วรวรรณ เปลี่ยนบุญเลิศ. (2540). **แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัฒน์ บัญจิบ. (2541). **ศาสตร์แห่งการใช้ภาษา**. กรุงเทพฯ: กองวรรณกรรมและประวัติศาสตร์ กรมศิลปากร.
- วิภาวรรณ สุนทรจามร. (2559). **รายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศ ระดับประถมศึกษา**. สืบค้นเมื่อ 23 พฤษภาคม 2564. จาก <http://www.thaiedresearch.org/index.php/home/paperview/31>
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2549). **การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ**. สืบค้นเมื่อ 12 กรกฎาคม 2564. จาก <http://exam.sukhon.ac.th> > sahapum > reserch.
- วิสุตา แก้วหยด. (2563). **การวิเคราะห์คำศัพท์HSK ในหนังสือเรียน ภาษาจีน ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี. 11(2), 134-150.**
- แววมยุรา เหมือนนิล. (2553). **การอ่านจับใจความ**. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.(2549). **แนวทางการดำเนินงานปฏิรูปการเรียนการสอนตามเจตนารมณ์ กระทรวงศึกษาธิการ 2549 ปแห่งการปฏิรูปการเรียนการสอน**. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- สายฝน วรรณสินธพ. (2554). **ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออกเสียง พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ในภาษาจีนกลางของนักศึกษาวิชาเอกภาษาจีนและนักศึกษาคณะแพทย์แผนจีนมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ. วารสารฉก. วิชาการ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ, 14(28), 97- 108.**
- สายสุนีย์ สกุลแก้ว. (2534). **การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อจับใจความของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สิทธิพงศ์ ลิวิราพงศ์. (2550). การพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านไผ่โทน (นวลราษฎร์ วิทยา) อำเภอร่องกวาง จังหวัดแพร่. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2545). **หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุพิชฌาย์ ทวีธนวินิจ, สุกัญญา วชิรานนท์, Liu Jiaxiang. (๒๕๕๙). **กลยุทธ์พิชิตการสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีนแบบใหม่ระดับ 4**. วารสารวิจัยราชมณฑลกรุงเทพ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ, ฉบับที่ 10, 123-135.
- สุภิญญา เรือนแก้ว. (2552). **ความสำคัญของภาษาจีนในปัจจุบัน**. สืบค้น เมื่อ 31 พฤษภาคม 2564, จาก <http://hing-50010110079.blogspot.com/>.
- สุภิญญา เรือนแก้ว. (2552). **คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูสอนภาษาจีนตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี**. สืบค้น เมื่อ 31 พฤษภาคม 2564, จาก <https://grad.dpu.ac.th/upload/contentปีที่%206%20ฉบับที่%201/วารสารบัณฑิตศึกษา-99.pdf>
- อดิเรก นวลศรี, ปิยนันต์ คล้ายจันทร์. (2558). **ศึกษาความต้องการและแนวทางการจัดการเรียน การสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี**. วารสารปัญญาภิวัฒน์. 7(2), 196-206.
- อภิรดี เสนาวิน. (2555). **ผลการสอนอ่านแบบพาโนรามาที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความ และความสนใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1**. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- อวยพร พานิช. (2553). **ภาษาและหลักการเขียนเพื่อการสื่อสาร**. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.